

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. április 27. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. július 20. napján kihirdetett KB.II.95/2010/6. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott születési helye: Budapest.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. július 20. napján kelt KB.II.95/2010/6. számú ítéletével a vádlottat az ellene a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész fellebbezést jelentett be az ítélettel szemben, majd mellékelte fellebbezésének indokolását. Ebben indítványozta a vádlott bűnösségének megállapítását a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében és vele szemben pénzbüntetés kiszabását. Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a vádlott nem rendőri tevékenységet látott el, amikor objektum őrként elaludt. A bírói gyakorlatból lett példa szerint ugyanis a rendőrkapitányság által szerződésben vállalt vagyonbiztonsági járőrszolgálat olyan tevékenység, amelyre mindazon kötelességek vonatkoznak, mint a többi vezényelt járőrszolgálatra. Ezért a jelen ügyben is a szolgálatban történő elalvás megalapozza a szolgálatban kötelességszegés vétségének megállapítását.

A vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség Kf.IV.143/2010. számú átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta és azokat értékelve állapította ítéletének tényállását. E tényállást azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott előzetes beosztás alapján objektumőri szolgálatot teljesített a vádbeli időben. Jogi álláspontja szerint megalapozatlan az elsőfokú

bíróság felmentő ítélete, mivel hibásan következtetett a vádlott tudattartalmára. A vádlott ugyanis a rendőrség kizárólagos kezelésében lévő vízi rendészeti kikötőnél látott el őrzésvédelmi feladatokat, amelynek megszervezéséért a Rendőrkapitányság vezetője felelt. A vádlott őrutasítás alapján látta el feladatát, szolgálati öltözetben és járőrfelszerelésben, szolgálati fegyverrel. A vádlott tudatának tehát át kellett fognia, hogy a rendőrkapitányság vezetőjével kötött megbízási szerződés alapján ténylegesen rendőri szolgálatot, objektumőri feladatot lát el váltásos rendszerben. Indítványozta ezért a vádlott bűnösségének megállapítását a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, és ezért vele szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

A másodfokú nyilvános ülésen a Katonai Fellebbviteli Ügyészség jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlanul fenntartotta. Kiegészítette annyiban, hogy a vádlott által teljesített szolgálati tevékenység a rendőrségről szóló törvény felhatalmazása alapján a 16/1999. számú kormányrendelet 6.§-án alapszik, amelyre a rendőrök szolgálati tevékenységére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. Megismételte az átiratban írt indítványait.

A vádlott védője a katonai ügyész által bejelentett fellebbezés elutasítását és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Véleménye szerint a vádlott által ellátott tevékenység nem vonható a HSZT hatálya alá, az polgári jogviszony keretén belül értékelhető, mivel a vádlott szerződés alapján látta el feladatát. A kapitányság vezetője alkalmazta is e polgári jogviszonyból eredő következményt, amikor a vádlottal kötött szerződést megszüntette. Felhívta a figyelmet arra is, hogy a vádlott cselekményét az sem minősíti rendőri szolgálatnak, hogy őrutasítás alapján látta el szolgálatát, hiszen a polgári vagyronörök is őrutasítás alapján látják el feladatukat. Mindenben egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekkel, csupán a felmentés jogcímét vitatta, mivel álláspontja szerint védencével szemben bűncselekmény hiányában történő felmentésnek lett volna helye.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bíróság elé állítás feltételeinek fennállását helyesen állapította meg, tárgyalását a perrendtartás szabályai szerint folytatta le. A határozat írásba foglalása és a másodfokú bírósághoz felterjesztése azonban jelentős késedelemmel történt meg, az elsőfokú katonai tanács nem tartotta be a Be.260.§ (4) bekezdésében írt rendelkezéseket. Ez az eljárási szabálysértés azonban értelemszerűen nem jelentett olyan relatív eljárási szabálysértést, amely a Be.375.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetett volna.

Az elsőfokú bíróság a lehetséges bizonyítékokat megvizsgálta, feltárta a vádlott cselekményére vonatkozó jogszabályi háttérrel. A vádlott nem vitatta, hogy szolgálata során elaludt, e tény az elsőfokú bíróság a terhelt, továbbá a tárgyaláson kihallgatott tanú 1. vallomása alapján helyesen rögzítette. Az elsőfokú katonai

tanács megvizsgálta továbbá a vádlott azon védekezését, hogy tudomása szerint nem rendőri szolgálatot, hanem vagyonvédelmi szolgálatot látott el. E körben értékelési körébe vonta a vádlott és a vizirendészeti kapitányság vezetője által kötött megbízási szerződést. A tárgyaláson kihallgatta tanú 2-t., aki szintén olyan tartalmú vallomást tett, hogy a vádlott nem rendőri szolgálatot, hanem vagyonőri szolgálatot látott el. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás a másodfokú bíróság álláspontja szerint mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A katonai ügyész által a vádlott terhére, bűnössége megállapítása érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a vád tárgyává tett cselekmény elkövetési körülményeit. Az általa megvizsgált bizonyítékok alapján helyesen tette a tényállás részévé ítéletének 3. oldal 2. bekezdésében írt azon megállapítást, hogy „A vádlott abban a tudatban, hogy az általa ellátott szolgálat nem rendőri szolgálat, ... lépett szolgálatba a rendőrségi objektum területén...”

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az idézett, az ítélet tényállásában tett megállapítás ellenére, a vádlottat bizonyítékok hiányában mentette fel az ellene emelt vád alól.

A rögzített tényállás szerint a vádlott a rendőrkapitányság vezetője által szervezett szolgálat keretében szolgálati ruházatban, szolgálati fegyverrel és egyéb szolgálati felszereléssel, őrutasítás alapján látta el feladatát. Az irányadó bírói gyakorlat szerint - amelyet jól tükröz a BH 2000/4. számon közzétett eseti döntés is - az ilyen szolgálatok rendőri szolgálatnak tekinthetők, ha azok parancsnoki elhatározásból kerültek megszervezésre, azt a rendőrség állományába tartozó személy látja el, és a szervezet alaprendeltetéséből folyó valamely szakmai feladatot teljesít a szolgálatba vezényelt személy. A vádbeli időben tehát ezek a feltételek fennálltak, a rendőri szolgálat minden lényeges eleme fellelhető a vádlott által ellátott szolgálatban.

Ugyanakkor a vádlott eligazításban nem részesült a szolgálatba lépését megelőzően, és előjáróitól olyan információt kapott, hogy az általa teljesített szolgálat, amelyet megbízási szerződés alapján látott el szabadidejében, nem tekinthető rendőri szolgálatnak. Nem állapítható meg, hogy, ha a vádlott tisztában lett volna azzal, hogy a Rendőrség Szolgálati Szabályzata hatálya alatt álló őrszolgálat az, amit ténylegesen ellátott, ebben az esetben önként vállalta volna-e a szolgálatot, illetve azt, hogy esetleges szabályszegése, vagy mulasztása büntetőjogi következményeket vonhat maga után.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a vádlott tévedésben volt az általa teljesített feladat ellátásakor abban, hogy az rendőri szolgálati tevékenységnek minősül-e. A

tévedésre alapos oka volt, hiszen előjárói által adott információkon alapult erre vonatkozó ismerete.

A Btk.27.§ (1) bekezdése alapján azonban nem büntethető az elkövető olyan tény miatt, amelyről az elkövetéskor nem tudott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint e büntethetőséget kizáró ok állapítható meg a vádlott javára, és tévedett az elsőfokú bíróság, amikor őt bizonyítékok hiányában mentette fel. Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet a másodfokú határozatban írt indokok alapján hagyta helyben, és a vádlottat a Be. 6.§ (3) bekezdés c/ pontjára figyelemmel a Be. 331.§ (1) alapján mentette fel az ellene a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt emelt vád alól.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezése is helyes, ezért azt a másodfokú bíróság helybenhagyta. Az első fokú ítéletben a vádlott személyi adatai közül a születési helye tévesen került megállapításra, ezért azt helyesbítette és megállapította, hogy a vádlott születési helye Budapest.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. április 27.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Ifkovics Béla hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2011. április 27.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő